

Holland Aug 30. 1857.

I Joan: I: 25. Kinderkens! Bewaart u zelve van de afgoden:
I. Afgoden. - Amen!
II. De bewaaring met de doofgedruide
III. in de afgoden.

E. Met deze woorden besluit de Apostel op een minnige en lieflyke wijze ^{de christen} ^{broeders} te loutere waken vol van omvang en betekenis:
waaraan al hini heel afding. - Bewaart u zelve van de afgoden:

I. De gemeenschap met de verdichte goden heeft hij zeker op het oog,
welke zo veel in t maatschappelyke leven was in gewoen, dat men
waarsyk aan alle lyden vinding in west wandelen, en staay gewan
pend zyn tegen de bedekte en listige afgodkinge: De valsche voor-
stelling der godheid, het hi dat weren door middel van beelden te
willendiena, of Gedachten ontbrant hem te keesteren in strijd

I. Staan niet met zyne openbaring is vofijnde afgodderij, niet min-
der gewaant by Men algemeene verfoeris: - Ook moeden wij er die hetste
II. geens in het betrouwen op eenig scheptel is onder trecken dat hi God
de trouw der hartes ontkegt. -

II. Dit bewaant bevoet niet anders dan Waaklet en Biedt, het ingaan
sluimerings tyd, geen tyd der ruste: dan want som der eigen liden, gera-
ren: ende de weyken om zich tegen die gewaant bedeeft zamen te klyp, in
hoede te zijn. Veruult het harte niet met dwaare waan, dat men de
volharding in t yelof aan zich zelve te denken heeft, en het
Jesus iert de hand in te nemen: maar het rocht de yare in t, het
veeneert onder tigeit der gewaant en het doet de Heelste des
Meerle aangrijpen: zo wel het Godlyne genade gaven door zyne
wekstemmen en geest iert in het harte kynt Kinderen in maat,
te uitwakkende, hinnen eigene zaligheid, in te te leeren aan te
grijpen de Heelste des Meerle. -

Dere wekstem is krachtig en boeijend alreer krachtens schepping, doch
meer blootlykend in het licht der vrygestelde waan heelen en de de min
gen waan in zij deelden: Daar hi loch iert dere werelt die geheel in
het boze lay getrokken waren; door eene wonderlyke vrye lippe
Gods: - Dat God eigen trouw in zulk een vande der liden weg te zelve
het lere klare kennis van den Waawachtigen gebruyt had: - En
dat ze verheven waren tot de naaerste betrekking van een
III. met den waantype, door een te zyn met den Ghebruyt hi die
de waawachtigen in zelfstandigheid was. -

Daarom laat deze werkstem ook ons ter harte gaan. Want we gede
de ontvanger van kennis door waarheid door gods geest, waaraan
wij in den Boven en middelbaar Staam, ons verheffende in de
vrijmakende kracht, en de heilgen zijn tot het koninkschap en
de gemeenschap met god: gegeven en verbonden om zijn naam
in gedachten woorden en werken te belijden. -

Wat toch een verandering dat ons het licht der kennis gods getuigen
is vreesd door wij in den waarachtigen voor god vermaakt en aange-
naam staan: - Dit is immers het deel dat tot Christus gekomen
zijt: een geloof wort u tot gerechtigheid gerekend: Staande in u
zelven en tot god komende. Zoo bedekt de lande u als een gewas
gij waart verdorvenlyk en van voor zijn aangezicht verwoest:
Nu in uwe zonden verscheid, god heeft u vrijwillig lief met een eenwige
en onveranderlyke liefde, want gij zijt in den geliefden: Wat betrek-
king is er dus voor u op de afgoden? Is god liefste en vrede u niet ge-
wey? Waer toe het harte verdeelt? Daar hij toch de bron is van alle
geluk en zaligheid: Zyt gij in den waarachtigen waartoe omge-
ven naar de leigen en misleiding: Sta stil bij die liefste god
des heilands, vdat gij beven mooyt iets een plaant te verleen
t welk dere liefste kracht. -

En heeft god ons het verstand gegeven en in ons het licht ant stoken
zijn wij zijn tempel waar hij met zijn geest woont: Dothor nu zeyt:
"Ik ben de heer in god een yverig god." God kan geen afgod in zijn tem-
pel dulden: De afgoden velen veel verpletterd voor de afgoden
ter neer: De heer deelt ook nu nog zijn eernit. - Jerns vol van de
geest droeft de korpse en de korpse drit: en die het niet den afgod
eens is woeyt uit neem dere dingen van hier wey: Iuk u mit mijn
hart. - we willen niet met de afgoden te elven hebben. -

Wor ul wannes wij de instred van ons vros beets letten: t welk
hiet brennt of het rijk god afbrekt: kelen behoudt of vrede: St: gods
naam doet leven of lasten: t welk vrede ten vros deele of ten
nadeele zelfs na omne elven. - Laat ons enkele werken geven
ontrent de afgoden: -

1/ Dere aerde staat omde verduisten van lij. Christus is het midden-
punt: hij is de geestelike god. - Al wat strot tot vromding van jerns,
is grouwlike god te gende afgoden: Daarom de mensche die zijn ligen
grouwlyheid leeft en wekt of daarna hinkert, maekt de ziel te vros
afgod: - In dere afgoden kleeft aan en schulten de vros geeste brenne-
kanet endesharten: wij worden vros de wet geboren en welke haat te
gevoelken: Helft onseigen geestes is aandig zide. - men heeft altyd iets
in zich zelve en vros god te zijn, en zyne liefste te vros doen. Het zonde
te vros kleinen, door beroven, tranen gebeden, door gods dienst vros lasten
of wel door op vros denigen, of het we vros de geestes in uw hart en beloven te
stellen: Dit zijn afgoden tegen vros xty. - En dit droeft men dan nog wel met de rean
van heiligmaking: Het is een aemt vros vander geestelike: men verwoest vros

er mee voor tijd en eeuwigheid: en daer God overveest ten verdere laet God
eraem wet: gelijck oft de Romische Kerk: die eerst het wet van den mens,
haest xty verhoef: en nu enedelijck zoo groef dinkt dat men moer als
geen tige Goden des Hemelich verklaert ontdeelt eenmaal entvange. -
Eysgenreysheid is eene verdoemelyke doordende. God tegeen en in strydt met
het xtelick leuen. - Dit is de gnotte strydt: Het gelowe der vromheid vasthouden. -
want xij doet ons verlokken de vader en den zoon dromrelden en ghebruyde
2/ Een andere kende of Afgod is de luste tot de wereld: dese schepelen drent
en kandelust openbaert zich in alle vor men: Jocuses bedochte
mer het schrikkelijke van, dat ze niet gepaard kengen met den
leijde des vader J. dat ze zich openbaert in begeerlijckheid der vreesches
begeerlijckheid der voren en grootsheid des leuens. -

Onder Wat voor die kandelust van kromme kenne, die gelijcke en ghebrachte
Londen, kenden u van Jelis tenig: die nu verklaert hebt Jesus
te kieren en om bynen wil afstans te doen: hantet nu met lareyt
op twee gedaenten: - Doe soek nu hies gelien en in god meere
laet er onder u overgeen af god gespaerd worden. - Schaan verstryg
zine lekke bete, zie hoe het hem eene beroging werd: Levenver-
ten alle afgom de rust. - Ja al het is in geshapene reizingen:
Zoo nu reysterhand velt of vry u erget, kromt ze af: want uvelisten
en reizingen der begeerlijckheid der vromheid te volgen, ze kenden
u verwoesten. -

Hoe vaak wordt een vrom mensck dat ydelheid is, die niet vermeny
Ja die vaak worden als verwachtelijck slyk den vromen tot syre sel
geyven, meer onbieden om des vordels wille dan god: sonder ge-
licht dan god vange der berechelyke begeerlijckheid: God deelt zyn eere
niet. - Hy doet nu hart. Wat voren gy op den toorn van tharte toekent. -
I Schepel, aardsche vrienden bansten en verbitenissen zyn gevoert
duch in de Heer. - O gy die genade ges maect hebt, die weldra
by Jelis zyn kullt om eenwig zyne heersckheid te dien! Kullt gy Schep-
elen ambidensy ontdecken en schepelen liebe en verheffing ge-
duyen? Daer gods ymste is aanleiding geven tot de grootste misheid?
En beris gy iets: daar de ty kort is, laet het zyn als niet berittende.
De Heer is een Jaloesch en ijery God: En vader een moeder een leeraer
Heer moet men te hef hebben en dienen. Hoe zee moet men te achten
om hure swerks wil: maer noytans die vader moeder of iets leef
heft boven my is mijns niet waerd. -

Welck he vermakken: Te gebrack der wereld mugek niet wraken,
daar de mensck verfrisdung noodig heeft: oft denck niet degen
die in eten en slopen slechts dat meent te werken: Ik weet zee wel dat
wy wat meer hebben dan ge dieren: in t genot des natuut, in gheueen
sches mit orde en meesten, in melodie, beoefning der kunsten
en andere verstaendelijke ontspanningen: - doch dat alles kan
misbrukt worden, en zontelore in lievermorsing worden: - doch wel is
het dat wy de dansalen en schouwspelen en de verloomingen waerom
zine leeten tot wapenen der ongeleyghed misbrukt niet zien: - merken
zyn waerom de beginbelen niet ontbrekende: want endien

